

JEWISH HYGIENE

The coronavirus raised awareness for proper hygiene. In fact, in the Tabernacle in the desert over three thousand years ago, the priest would wash his hands and feet before beginning the holy service.

What is spiritual hygiene? And why should the women be in charge?

JEWISH INSIGHTS

A TASTE OF THE REBBE'S TEACHINGS

PARSHAT KI TISA

Book of Exodus / Shemot

Dedicated by
Marty & Kate Rifkin
KMR Group Foundation

Vancouver, WA

For sponsorship opportunities, email jewishinsights@shluchim.org

©

Published and Copyright 2022 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5782- 2022

Founded in 2007 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB" M
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

A. The Mirrors of Generations

Source 1 Exodus 30:17-20

G-d spoke to Moses saying:

Make a copper washbasin along with a copper base for it. Place it between the altar and the Tent of the Sanctuary and fill it with water for washing.

Aaron and his sons must wash their hands and feet from it.

If they are not to die, they must wash with the water [of this washbasin] before entering the Tent of the Sanctuary or approaching the altar to perform the Divine service, presenting a fire offering to G-d.

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר.
וַעֲשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ
בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם.
וְרָחְצוּ אֶהָרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם.
בְּבָאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
יְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ
בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֵת
לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַה':

>> The Rebbe

Washing Before Serving

The purpose of the washbasin is to purify the priest before he enters the Tabernacle to offer a sacrifice or prostrate himself in worship before G-d (entering the Tabernacle without an express purpose is forbidden). Before entering, he would first wash his hands and feet.

The Torah states, "Make a copper washbasin along with a copper base for it." The washbasin was not made of gold or silver, but of copper – the cheapest of metals.

ענינו של הכיור הוא - שכדי שהכהן יוכל להיכנס בטהרה אל הקודש כדי להקריב קרבן לה',¹ או בשביל להשתחוות לפני ה'² (שהרי ביאה ריקנית אסורה³, כי אם לצורך איזו תכלית), הוצרך לרחוץ תחילה ידיו ורגליו מן הכיור.

ועל זה נאמר "ועשית כיור נחושת וכנו נחושת" - שהכיור וכנו לא נעשו מזהב או כסף, אלא מנחושת, שהוא הפחות שבמתכות.

(1) ראה פרש"י עה"פ.

(2) ראה אנציק' תלמודית ערך השתחוואה ס"ד (כרך יא ע' רלג ואילן).
וש"נ.

What is Beloved to G-d?

Which copper was used for the washbasin? The “mirrors of the women who set up the legions.” As our sages explain, the Jewish women even donated their mirrors (which were made of shining copper). Moses rejected them at first, seeing them as representing temptation, but G-d told him to accept them, because it was those mirrors that helped bring the next generation of the Jewish people into existence.

מניין לקחו את הנחושת עבור הכיור וכנו? - מ"מראות הצובאות"⁴, כמסופר בדברי חז"ל⁵ ש"בנות ישראל היו בידן מראות [שהיו עשויים מנחושת קלל, והיו מצחצחים ומבריקים אותם עד שהי' נראה בהם מראה הפנים] .. ואף אותם לא עיכבו מלהביא לנדבת המשכן, והי' מואס בהן משה מפני שעשויים ליצר הרע, אמר לו הקב"ה, קבל, כי אלו חביבין עלי מן הכל".

Source 2 Exodus 38:8

And he made the washbasin of copper and its base of copper from the mirrors of the women who had set up the legions, who congregated at the entrance of the Tent of the Sanctuary.

Rashi

From the mirrors of the women who had set up the legions: Israelite women owned mirrors which they would look into when they adorned themselves. Even these mirrors they did not hold back from bringing as a contribution toward the Tabernacle, but Moses rejected them because they were made for temptation. G-d said to him, “Accept them, for these are more precious to Me than anything — because through them the women set up

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאות אשר צבאו פתח אהל מועד.

רש"י

במראת הצבאות. בנות ישראל היו בידן מראות שרואות בהן כשהן מתקשטות, ואף אותן לא עכבו מלהביא לנדבת המשכן, והיה מואס משה בהן מפני שעשויים ליצר הרע, אמר לו הקב"ה קבל, כי אלו חביבין עלי מן הכל, שעל ידיהם העמידו הנשים צבאות רבות במצרים;

(5) פרש"י עה"פ. וראה תנחומא פקודי ט.

(3) ראה אנציק' תלמודית ערך ביאת מקדש בתחלתו (כרך ג' ע' קב ואילך). וש"נ.
(4) ויקהל לח, ת.

many legions [i.e., through the children they gave birth to] in Egypt.”

When their husbands were weary from back-breaking labor, the women would go and bring them food and drink and give them to eat. Then they would take the mirrors and each one would see herself with her husband in the mirror, and she would seduce him with words, saying, “I am more beautiful than you.” And in this way they aroused their husbands’ desire and would copulate with them, conceiving and giving birth there, as it is said: “Under the apple tree I aroused you.” This is the meaning of “the mirrors of those who set up legions.”

כְּשֶׁהָיוּ בַעֲלֵיהֶם יִגְעִים
בְּעִבּוֹדַת פָּרֶךְ, הָיוּ
הוֹלְכוֹת וּמוֹלִיכוֹת
לָהֶם מֵאֲכָל וּמִשְׁתֶּה,
וּמֵאֲכִילוֹת אוֹתָם
וְנוֹטְלוֹת הַמְרִאוֹת,
וְכָל אֶחָת רוֹאָה עֲצָמָה
עִם בַּעֲלָהּ בַּמְרִאָה,
וּמְשַׁדְּלֹתוֹ בְּדִבְרִים,
לוֹמֵר אֲנִי נָאָה מִמֶּנֶּךְ,
וּמִתּוֹךְ כֵּן מְבִיאוֹת
לְבַעֲלֵיהֶן לַיָּדַי
תְּאֵנָה וְנִזְקָקוֹת לָהֶם
וּמִתְעַבְּרוֹת וְיוֹלְדוֹת
שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר תַּחַת
הַתְּפוֹחַ עוֹרְרִיתִיךְ
(שִׁיר הַשִּׁירִים ח'),
וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר בַּמְרִאוֹת
הַצּוֹבְאוֹת.

B. The Cleanser

>> The Rebbe

Within Every Person

Therein lies a lesson for every single person:

The destruction of the Temple only occurred with regard to the physical Temple. However, there is a Temple within the heart of every single Jew; as G-d said, "I will dwell in their midst," i.e., within every person. The existence of that Temple is dependent on the person himself; if one invests the necessary effort, his Temple will remain standing.

Now, this Temple needs to be built from a variety of physical materials, just as the physical Tabernacle was built from gold, silver, copper, and so on. In other words, the goal is to make the material world into a dwelling place for G-d; as we've often explained at length, that is the purpose of the Torah – to make the world a holy place, a holy Temple.

והעניין בזה בעבודת כל אחד ואחד
מישראל:

ובהקדמה - ש"היד שנשתלחה
במקדשך" היתה רק בנוגע לבית-
המקדש הגשמי, אבל בית-המקדש
שבלבו של כל אחד ואחד מבני
ישראל, עליו נאמר "ושכנתי בתוכם",
בתוך כל אחד ואחד מישראל - הרי
זה תלוי בו בלבד, ואם רק משתדל
ועוסק בזה, אזי יש לו מקדש בנוי על
תלו (כמדובר כמה פעמים?).

אמנם, "משכן" זה צריך להיות נלקח
מענייני העולם - כמו המשכן כפשוטו
שנעשה מ"זהב וכסף ונחושת וגו'",
י"ג או ט"ו דברים (כב' הגירסאות⁶),
והיינו, שצריך לעשות מענייני העולם
דירה לו ית', וכאמור לעיל (סכ"א)
בארוכה שזוהי תכלית התורה -
לעשות מהעולם מקום קדוש, "בית
מקדש".

(8) ראה לקו"ש חכ"א ע' 153. וש"נ.

(6) נוסח תפלת מוסף דיו"ט.
(7) ראה גם תרי"מ ח"ה ע' 14. וש"נ.

>> The Rebbe

How Do We Purify?

The following question arises:

When we are involved with the mundane, it is unlikely that we will remain aloof and unaffected. By human nature, when you fight with a dirty person, you become soiled yourself. In that state, how can we enter the Holy Temple? The Mishnah states that if one has mud on his feet, he is forbidden even from entering the Temple Mount!

The resolution is to wash oneself before entering the Temple.

What Do We Wash?

What are we supposed to wash? We wash the parts of our bodies that are most heavily involved in mundane affairs – our hands and feet.

The feet transport the person into the world. The person naturally finds himself in the Holy Temple – in a place of Torah study and prayer – and it is his feet which lead him into the world; it is his feet which, quite literally, stand directly on the ground.

The hands are the middlemen between the individual and the world, through which you take from the world and through which you contribute to it.

ולכאורה אינו מובן:

כיון שעוסקים בענייני העולם, הרי לא יתכן שלא יתדבק משהו כו'. וכפי שרואים בטבע בני אדם, שהמתאבק עם מנוול, נדבק בו אבק ועפר ואפילו רפש וטיט. ובמצב כזה הרי לא שייך להיכנס חס ושלום לבית המקדש, וכדאיתא במשנה⁹ שאפילו להר הבית אסור להיכנס באבק שעל רגליו?

והעצה לזה - שקודם הכניסה לבית המקדש צריך להיות ענין של רחיצה.

ומה צריך לרחוץ? - את חלקי הגוף שעל ידם הוא עיקר העסק בענייני העולם, שהם הידיים והרגלים - "ורחצו גו' את ידיהם ואת רגליהם":

הרגלים - מביאים את האדם בעולם, והיינו, שמצד עצמו הי' צריך להיות ב"בית-המקדש", בד' אמות של תורה או בד' אמות של תפלה, אלא שרגליו מובילים ומביאים אותו בעולם הזה הגשמי, ובפועל, הרי הרגלים הם העומדים ישירות על הארץ והעפר הגשמי.

והידיים - הם הכלים הממוצעים בין האדם לעולם, שעל ידם נוטל דברים מהעולם ועל ידם נותן דברים בעולם.

Source 3 Tractate Shabbat 1:1

The acts of **carrying out** from a private domain into a public domain, which are prohibited on Shabbat... For example, the poor person stands outside and the homeowner stands inside. The poor person extended his hand inside and placed an object into the hand of the homeowner... The homeowner extended his hand outside and placed an object into the hand of the poor person...

יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת הָעֵבֶרֶת
מִטְּלָטְלִין מִרְשׁוֹת הַיַּחֲדָיִם
לְרְשׁוֹת הָרַבִּים שֶׁהֵן
אֲסוּרוֹת בַּשַּׁבָּת ... כִּי־צָד:
הָעֲנִי עוֹמֵד בַּחוּץ וְבָעַל
הַבַּיִת בְּפָנָיו, פָּשַׁט הָעֲנִי
אֶת יָדוֹ לְפָנָיו וְנָתַן לְתוֹךְ
יָדוֹ שֶׁל בָּעַל הַבַּיִת... פָּשַׁט
בָּעַל הַבַּיִת אֶת יָדוֹ לְחוּץ
וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל עֲנִי...

>> The Rebbe

How Do We Purify?

There is a well-known Chassidic interpretation to the Mishnah regarding the poor man standing outside and the homeowner standing inside. The homeowner represents G-d and the poor man outside represents the person who was sent to fulfill his mission in the physical world. The 'homeowner' extends His hand to the outside, expressing His love for His people, and the 'poor man' extends his hand to the inside, with the intention of moving something from the world into the G-dly domain.

וכידוע הפירוש¹⁰ בדברי המשנה¹¹ "העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים וכו'", ש"בעל הבית בפנים" קאי על הקב"ה, ו"העני בחוץ" קאי על איש ישראל שצריך למלא את שליחותו בעולם הזה הגשמי, וישנו הענין ד"פשט בעל הבית את ידו לחוץ כו'", שזהו על דרך מה שכתוב¹² "דודי שלח ידו מן החור", וכמו כן ישנו הענין ד"פשט העני את ידו לפנים כו'", להכניס מרשות הרבים לרשות היחיד.

(11) ריש שבת.
(12) שה"ש ה, ב-ד.

(10) ראה "כתבי הרה"א ביחובסקי" (ברוקלין, תש"ז) ע' צט ואילך - מה ששמע אדמו"ר הזקן מהרב המגיד.

Those portions of the body which come into contact with the physical world – the legs, which lead a person into the world, and the hands through which a person interacts with the world – need to be cleansed.

וחלקים אלו שבאים במגע עם עניני העולם - הרגלים, שמביאים את האדם בעולם, והידיים, שבאמצעותם נוטל דברים מן העולם או שמכניס בעולם דברים שלמעלה מהעולם - צריך לרחוץ אותם.

C. Who Has Washing Power?

>> The Rebbe

Wash Out Your World

How does one go about this cleansing? According to Jewish law, this cleansing entails pouring water on one's hands and feet. The physical hands and feet remain in place, while the dust and dirt upon them are washed away (when enough water is used).

As reflected in our lives: Maimonides writes that a person should seek to immerse himself “in the pure waters of wisdom,” in the study of G-dliness, which is taught in Chassidism. By nature, such water has the power to wash one's hands and feet – the elements of the body which interact with the world – and to wash away one's worldly perspective, strengthening the G-dly soul, which is “a part of G-d above.”

When the hands and feet become clean, a person can fulfill his role in the world – to make everything in this world, whether gold, silver or copper, into a dwelling place for G-d.

כיצד היא הרחיצה? - הנה רחיצה על פי דין בנגלה דתורה היא על ידי זה שנוטלים מים ושופכים על הידיים והרגלים, שאז, הידים והרגלים עצמם (העור והבשר והעצמות) נשארים במקומם, ואילו האבק ורפש וטיט שנדבק עליהם, הולכים ונשטפים על ידי המים (אם הם רק במדה המספיקה) ששופכים עליהם.

וענינו בעבודה - כמו שכתב הרמב"ם¹³ ש"רמז יש בדבר .. הביא נפשו במי הדעת הטהור", ידיעת אלקות, "דע את אלקי אביך"¹⁴, שזהו עניין תורת החסידות, וטבע הדברים הוא שבכח "מי הדעת הטהור" לרחוץ את הידיים והרגלים, חלקי הגוף שבאים במגע עם העולם, ולשטוף מהם את "הנחות העולם", ולחזק את ה"נפש השנית בישראל" ש"היא חלק אלקה ממעל ממש"¹⁵.

וכאשר הידיים והרגלים נעשים נקיים, אזי יכול האדם למלא תפקידו בעולם - לעשות מענייני העולם, זהב וכסף ונחושת, משכן ומקדש לו ית'.

And this is the lesson: You don't need to be a brilliant intellectual; you don't need something made of gold or silver; it could be from a cheap metal like copper – as long as the donation is, in the words of the verse, “a donation of the heart.” When the effort comes from within a pure Jewish heart, it has the power to wash off all the dirt and mud that collected on his hands and feet.

Who Is Doing It Right?

The Torah tells us something novel – that everyone knew that this vessel was made with material donated by the Jewish women.

After a man spends numerous hours engaged in worldly affairs, it's more difficult for him to discern what could become G-dly and what he should avoid.

A woman, being the daughter of Sarah, Rebecca, Rachel and Leah, has the power – through the power of her faith, which is stronger in women than in men – to discern which elements are 'worldly' and must therefore be cleansed, and which elements are eligible to be transformed and made into a holy sanctuary for G-d.

ועל זה באה ההוראה - שאין צורך במי שהוא בעל שכל גדול זך ונעלה ביותר דוקא; אין צורך בדבר שנעשה מזהב או מכסף דוקא; יכול להיות גם דבר שנעשה מנחושת, הפחות שבמטלטלין, אלא שנתנת הנחושת היתה באופן ש"כל נדיב לבו יביאה"¹⁶, בלב שלם - הרי כיון שדבר זה בא מלב יהודי זך, בכחו לשטוף את האבק ורפש וטיט שנדבק על ידיו ורגליו.

והתורה מספרת דבר חידוש - שהכל ידעו שענין זה נעשה על ידי נשי ישראל:

מצד זה שהבעל נמצא כמה וכמה שעות בעניני עולם הזה - הנה לאחרי זה קשה לו יותר להבחין ולברר מהו "דבר זר" עבורו, ומהו דבר השייך אליו.

ואילו האשה - הנה להיותה בת שרה רבקה רחל ולאה, בכחה וביכלתה - מצד כח האמונה, אמונה פשוטה, שישנה אצל נשים יותר מאשר אצל אנשים¹⁷ - להבחין ולברר שענין פלוני שייך לעולם הזה החומרי ובמילא צריכים לשטפו, וענין פלוני שייך לחלק העולם שיכולים לעשות ממנו משכן ומקדש לו ית'.

ובכחן של הנשים ליתן אפילו ענין של נחושת, שהוא הפחות שבמטלטלין, אבל,

¹⁶ אדה"ז ענינים ע' שפג ואילך. וראה גם אוה"ת תשא ע' א'תקפה ואילך.

¹⁷ ויקהל לה, ה. (17) ראה אוה"ת נ"ך ח"ב ע' תתקכו. יהל אור לתהלים ע' תלה. מאמרי

The donation of the women might have been only copper, the cheapest metal, but it was given with love; it was shiny and beautiful and polished, to the extent that it reflects back the image of a human being.

It is something which, with regards to men, represents unholiness and temptation, but to women with their pure faith in G-d, it was something that gave them the power to establish new generations of Jewish people!

הנתינה היא מתוך חביבות, כפי שהדבר
בא לידי ביטוי בצחצוח והברקת הנחושת
להיות דבר הנוצץ, שאז יהיו משתקפים
במתכת - פני אדם.

ועד כדי כך, שאפלו ענין כזה שאצל
האנשים יכול להידמות שזהו עניין של
לעומת זה, ענין של תאוה - הנה מצד
האמונה פשוטה של הנשים, בכחן לפעול
שעל ידו יעמידו ויגדלו צבאות השם!

משיחת חג הפורים תש"כ. רשימת השומעים
בלתי מוגה.

תורת מנחם חלק כ"ז עמ' 174.